

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa H. K., K. K. i Z. D.
przeciwko PGNiG Spółce Akcyjnej w W. Oddziałowi w Ł.
i Spółce Gazownictwa Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w W. Oddziałowi Zakład Gazowniczy w Ł.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2011 r.,
zażalenia powodów
na postanowienie o kosztach zawarte
w wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 29 grudnia 2010 r.,

odrzuca zażalenie;

**zasądza od powodów na rzecz pozwanego Spółki
Gazownictwa sp. z o.o. Oddział Gazowniczy Ł. kwotę 1.200 zł
(jeden tysiąc dwieście) tytułem kosztów postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Powodowie zaskarżyli zażaleniem rozstrzygnięcie dotyczące kosztów procesu zawarte w punkcie IV wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 grudnia 2010 r., w którym zasądzone od Spółki Gazownictwa Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. Oddziału Gazowniczego w Ł. solidarnie na ich rzecz kwotę 994 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia tj. art. 98 § 1 oraz § 3 k.p.c., w związku z zasądzeniem na ich rzecz jedynie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, nie orzekając o zwrocie kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji, chociaż pozwana, jako strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić powodom koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w pierwszej, jak i w drugiej instancji.

Wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanej na ich rzecz solidarnie kwoty 5 554 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w sprawie, oraz zasądzenie kosztów za postępowanie zażaleniowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzeczeniu kończącym sprawę w instancji sąd rozstrzyga o kosztach procesu obejmujących: koszty sądowe, koszty strony występującej osobiście lub przez pełnomocnika niebędącego adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem zagranicznym, rzecznikiem patentowym, koszty zastępstwa procesowego strony przez adwokata, radcę prawnego, prawnika zagranicznego albo rzecznika patentowego (art. 98 k.p.c.).

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1972 r., III PZP 14/72, (OSNCP 1972, nr 12, poz. 215), zażalenie przysługuje stronie także wtedy, gdy sąd pierwszej instancji uwzględnił wniosek o zasądzenie kosztów procesu jedynie częściowo i nie oddalił go w pozostałym zakresie, gdyż takie rozstrzygnięcie zawiera w sobie domniemanie oddalenia nieuwzględnionej części wniosku o zasądzenie kosztów. Jak trafnie wskazuje się w doktrynie pogląd ten stracił obecnie aktualność. Z treści art. 108¹ k.p.c. wynika bowiem, że nieobjęcie orzeczeniem o obowiązku poniesienia kosztów sądowych

całej kwoty należnej z tego tytułu nie jest równoznaczne z rozstrzygnięciem negatywnym w tym zakresie. W takim przypadku orzeczenie jest niepełne i zachodzi podstawa do jego uzupełnienia. Wprawdzie art. 108¹ odnosi się wyłącznie do kosztów sądowych, jednak znalazła w nim wyraźne potwierdzenie konieczność stosowania konstrukcji uzupełnienia orzeczenia do niepełnych postanowień w przedmiocie kosztów. Postanowienia obejmujące koszty procesu w zakresie szerszym, niż tylko koszty sądowe podlegają uzupełnieniu na podstawie art. 351 w związku z art. 361 k.p.c.

W tej sytuacji zażalenie skierowane przeciwko nieistniejącemu orzeczeniu o kosztach postępowania podlega odrzuceniu, jako z innych przyczyn niedopuszczalne (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 370 i 373 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c.